

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2003-09-09

Närvarande: f.d. regeringsrådet Karl-Ingvar Rundqvist, justitierådet Nina Pripp, regeringsrådet Göran Schäder.

Enligt en lagrådsremiss den 28 augusti 2003 (Justitiedepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i luftfartslagen (1957:297),
2. lag om ändring i lagen (1955:227) om inskrivning av rätt till luftfartyg,
3. lag om ändring i lagen (1955:229) i anledning av Sveriges tillträde till 1948 års konvention rörande internationellt erkännande av rätt till luftfartyg,
4. lag om ändring i utsökningsbalken,
5. lag om ändring i lagen (1936:83) angående vissa utfästelser om gåva,
6. lag om ändring i lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Göran Söderström.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet

Förslaget till lag om ändring i lagen om inskrivning av rätt till luftfartyg

52 §

I paragrafen, som getts nytt innehåll, regleras rätten till ersättning från staten för förlust som drabbar en rättsägare till följd av beslut som inskrivningsmyndigheten fattar i ärende om rättelse av felaktig införing i inskrivningsregistret för luftfartyg. I andra stycket föreslås en jämningsregel om nedsättning eller bortfall av ersättning i situationer då den skadelidande medverkat till förlusten genom att utan skälig anledning underlåta att vidta åtgärder för att bevara sin rätt eller på annat sätt genom eget vållande.

I den för 51 – 55 §§ gemensamma författningskommentaren sägs att regleringen i dessa paragrafer överensstämmer med vad som gäller inom fastighetsrätten och sjörätten.

Lagrådet har vid sin genomgång kunnat konstatera att bestämmelserna i de nämnda paragraferna i de allra flesta hänseenden är utformade efter direkt mönster från motsvarande bestämmelser i jordabalken eller sjölagen (1994:1009), men att det dock finns några smärre skiljaktigheter. En skillnad av viss saklig betydelse gäller den berörda jämningsregeln. I såväl jordabalken (19 kap. 38 §) som sjölagen (22 kap. 5 §) föreskrivs - i stället för om nedsättning eller bortfall vid egen medverkan till förlusten - att ersättning inte lämnas om den skadelidande med hänsyn till felets art (beskaffenhet) eller andra omständigheter hade bort inse att fel förekommit. Denna ordning har valts också i några nyligen antagna lagar, nämligen lagen (2003:113) om elcertifikat och lagen (2003:528) om företagsinteckning, se 7 kap. 6 § resp. 3 kap. 2 §. Samma modell har föreslagits också i det utredningsbetänkande som ligger till grund för lagrådsremissen, se 52 § i författningsförslag nr 2 i SOU 1997:122.

Med hänsyn till vad sålunda redovisats och då någon motivering inte anförts i lagrådsremissen för avsteget från det etablerade mönstret förordar Lagrådet på föreliggande underlag att andra stycket anpassas till vad som för motsvarande fall gäller enligt annan lagstiftning.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.